

අවුලා ඝණ්ඪා ඝණිත
වම්මිකා ඝණිත

අ ම්‍ර වා ස න් භ ස භි ත

බ ම්‍ම ක සු ත්‍ර ය.

සමභි සාමන්වගන්සේ නමක් ලවා

ශ්‍රී ඛනරවාගේණ

අඵත්තම

එච්. පුලිසන් ප්‍රණාන්දු

සෙය

කොළඹ ප්‍රජාප්‍රකාශ සහිතාලයෙහි

මුද්‍රණය කරවනලදී.

ශ්‍රී ලිඛවම් 2438.

ක්‍රි. ව. 1895.

ධම්මික සූතනං.



නමො නසස භගවතො අරහතො
සමමා සම්බුද්ධස්ස.

—ooo—

එවමෙමසුතං එකං සමයං භගවා සාවඤ්ඤං චිහරති ජෙනව
නො අනාරථ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ—අඵබ්බො ධම්මිකො උපාසකො
පඤ්චගි උපාසක සතොගි සඤ්ඤං යෙන භගවා, තෙනුපසංකම්. උ
පසංකම්ඤ්ඤා භගවනාං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමනාං නිසීදී, එකම
නාං නිසීන්තොබ්බො ධම්මිකො උපාසකො භගවනං යාඨාගි
අඤ්ඤාසාසී—

- 1 සුච්ඡාමි නං ගොතමි හුරි පඤ්ඤ
කථංකරො සාවතො සාධුගොගි
යොවා අගාරා අනතාරි මේති
අගාරි නොවා පනුපාස කාසෙ.
- 2 තුචංගි ලොකස්ස සදෙව්කස්ස
ගභං පජානාසි පරායණාඤ්ඤ
නවඤ්ඤා තුලොක නිසුණ්ඤ්ඤා
තුචං ගි බුද්ධං පචරං වදන්ත.
- 3 සබ්බං තුචං ඤ්ඤා මචෙච්ච ධම්මං,
පකාසෙසි සතො අනුකණ්ඨානො
ච්චතාවච්චෙඤ්ඤා සමගාන චිකඤ්ඤා
චරොවසී මමලො සබ්බලොකො.
- 4 අගඤ්ඤා නො සනතිකො නාගරභ
එරුවණො නාම ජනොගි සුඤ්ඤා
සො පිතස්ස මග්ගඤ්ඤා ඤ්ඤානවා
සාධුගි සුඤ්ඤාන පනිත රුපො.
- 5 රුජාපිතං වෙසාවණො කුලෙච්ච
උපෙති ධම්මං පරිසුච්ච මානො
තස්සාපි ඤ්ඤා සුච්ඡන්තො බුද්ධිර
සොවාපි සුඤ්ඤාන පනිත රුපො.

- 6 යෙකෙව් මෙතින්ඤා වාදසීලා
 ආජීවනා වා යදිවා නිගණ්ඨා
 පක්ඛය නං නාතිතරනති සබ්බො
 සිනො වරනනං විස සීඝගාමිං.
- 7 යෙ කෙව් මෙ බ්‍රාහ්මණ් වාදසීලා
 වුඛා වාපි බ්‍රාහ්මණ් සනති කෙව්
 සබ්බොනසී අඤ්ඤා භවනති
 යෙවා'පිව'ඤ්ඤා වාදිනො මඤ්ඤමානා.
- 8 අයං හි ධම්මො නිදුගණ් සුබොව
 යො යං නයා භගවා සුප්ප වුතොනා
 තමෙ'ව සබ්බො සුසුසු මානා
 නං නො* වද සුච්ඡිනො වුඛ සෙට්ඨි.
- 9 සබ්බො'පි'මෙ භික්ඛවො සනතිසී නනා
 උපාසකාවා'පි තථෙ'ව සොතුං
 සුණ්නො ධම්මං විමලෙනා'නු බුද්ධං
 සුභාසිතං වාසවසෙස'ව දෙවා.
- 10 සුණ්ඨං මෙ භික්ඛවො සාවයාමි වො
 ධම්මං බුද්ධං තඤ්ඤා ධරුථ සබ්බො
 ඉරියා පථං පබ්බ ජිනානු ලොමිකං
 සෙවෙථ නං අඤ්ඤා දසසී මුඛි මා.
- 11 නවෙ විකාලෙ විචරෙය් භික්ඛු
 ගාමඤ්ඤා පිණ්ඩාය චරෙය් කාලෙ
 අකාලවාරංගි සජ්ජති සඛගා
 තසමා විකාලෙ නචරනති බුද්ධා.
- 12 රුපාව සඤ්ඤා ව රසාව ගන්ධා
 ඵසාව යෙ සමම දයනති සනෙත
 ඵනෙසු ධම්මෙ'සු විනෙය් පඤ්ඤං
 කාලෙන සො පච්ඡෙස පානරුසං.
- 13 පිණ්ඩා ඤ්ඤා භික්ඛු සමයෙන ලද්ධා
 ඵකො පටිකමම රනො නිසදෙ
 අඤ්ඤාන මිග්ගි නාමනො බභිද්ධා
 නිවාරෙය සං ගතිනතන පාවො.

* නුංනොතිපි පාඨො.

- 14 සවෙපි සො සලලපෙ සාවකෙන.
අකෙකුන වා කෙනවි හිතඛුනාවා
ඛමමං පණිතං නමුද, හරෙය්
නපෙසුනං නොපි පරුපවාදං.
- 15 වාදංහි එකෙ පටිසෙහි යනති
න නෙ පසංසාම පරිනත පකෙකු
නතො නතො නෙ පසර්තභී සඝ්භා
චිනතංහි නෙ නඤ් ගමෙ තත් දුරෙ.
- 16 පිණ්ණං චිතාරං සසනාසනඤ්ච
ආපඤ්ච සංසාචි රජුපවාහනං
සුඛානා ඛමමං සුගතොන දෙසිතං
සඝ්ඛාය සෙවෙ චරපකුකු සාවකො.
- 17 තඤ්චා හි පිණ්ණං සසනා සනෙ ච
ආපෙච සංසාචි රජුප වාහනෙ
චනෙසු ඛමමෙසු අනුපලිතො
හිතඛුයථා පොකාචෙ වාචිඤ්ඤ.
- 18 ගහට්ඨ චිතතං පන වො වදම්
යථා කරෙ සාවකො සාධු හොති
නගෙ සො ලබ්භා සපරිනගභෙන
ඵසෙසභුං සො කෙචලො හිතඛු ඛමමො.
- 19 පාණිං නභානෙ නච සාතයෙය්
නවානු ජකුකු හනතං පරෙසං
සබ්බෙසු භුතෙසු නිධාය දණ්ඩං
යෙ ථාවරු සෙච නසනති ලොකෙ.
- 20 නතො අදීනතං පරිච්ඡයෙය්
කිඤ්ච කිචි සාවකො බුද්ධමානො
නභාරයෙ හරතං නානුචකුකු
සබ්බං අදීනතං පරිච්ඡයෙය්.
- 21 අබ්භම චරියං පරිච්ඡයෙය්
අභාර කාසුං ජලිතං ච චිකුකු
අසමිභුනනොනා පන බ්භමචරියං
පරසස දුරං නා තිකක මෙය්.

- 22 සභගතො වා පරිසභගතො වා
එකස්ස වෙතො න මුසා පණ්ණාස
න භාණ්ණෙ භණ්ණා නානුපස්ස
සබ්බං අහුතං පරිච්ඡයෙය්‍ය.
- 23 මජ්ඣච්ච සානං න සමාවරෙඤ
බමමං ඉමං රෙච්චෙය්‍ය යො ගභවෙසා
න පාය්‍යෙය්‍ය පිබ්බනං නානුපස්ස
උමමාදනනතං ඉති තං විදිධා.
- 24 මද්දගි පාපානී කරොනති බාලා
කරොනති වඤ්ඤා පි ජනෙ පමොන
එතං අසුඤ්ඤා යනනං විච්ඡයෙය්‍ය
උමමාදනං මොහනං බාලකනතං.
- 25 පාණ්ණං නහානෙ නවාදි ආන මාදිඤ්ඤ
මුසා නපාසෙ නච මජ්ඣ පො සියා
අබ්බහමි චරියා චිරමෙඤ්ඤ මෙට්ඨනා
රතං නහුඤ්ඤෙය්‍ය වික ල භොජනං.
- 26 මාලං න බාරෙ නචගතං මාවරෙ
මඤ්ඤච ජමායං ව සයෙථ සන්තෙ
එතංගි අට්ඨඛිනික මාහු පොසථං
බුඤ්ඤානි දුගඛනාගුණා පකාසිතං.
- 27 නතොච පකඛස්ස පචස්ස පොයථං
වාතුඤ්ඤං පඤ්ඤාදසිඤ්ඤච අට්ඨමි
පාරිභාරය පකඛි ඤ්ඤච පසනාමානසො
අට්ඨංඤ්ඤ පෙතං සුසමන්ත රූපං.
- 28 නතො ච පාතො උපචුත්ථු පොසථො
අනෙතන පාණ්ණනච භික්ඛු සංඝං
පසනා විනොගා අනුමොද මාතො
යථා රහං සං විභජෙථ විඤ්ඤ.
- 29 ඛමෙමන මාතා පිතරෙ පරෙඤ්ඤ
පයොජයෙ ඛමිතිකං සො වඤ්ඤිඤ්ඤ
එතං ගිහී චිත්තයං අපමනො
සයං පතොනාම උපෙති දෙවෙති.

ඛමිතිකස්ස නිට්ඨිතං.

න ද ව ස ක ටා.

“එවමෙමසුන” නම් බවමිකසුනනං. කාලපනතිනි. තිට්ඨමානෙ කීර්තනවති ලොකනාථෙ බවමිකොනාම උපාසකො අහොසී. නාමෙනව පටිපතතිශාව, සොකිරසරණ සමපනොගා සීලසමප නොගා බහුසසුනො පිටකතනස ඛරෙ අනාගාමී අභිඤ්ඤා භි ආකාසවාරී අහොසී. තසසපරිවාඤ්ච පඤ්චසනා උපාසකා තෙපිනාදිසා එව අහෙසුං. තසෙසක දිවසං උපොසච්ඡිකසස ර හොගනසස පතිසලලිනසස මජ්ඣිම ශාමාවසාන සමයෙ එවං පරිච්ඡිතකොනො උදපාදි. “යනනුනාහං අභාරිඤ අනභාරියානාං පටිපදං පුච්ඡෙය්‍ය” නති. සොපඤ්චි උපාසක සතෙහි පරිවු තො භගවතනං උපසඤ්චිතා තමසංසුච්චි. භගවාචසසච්ඡ කාසී. තත්පුඤ්ච චණ්ණිතසදිසං පුබ්බතයෙතෙව වෙදිතබ්බං අපුබ්බං චණ්ණසීසාම—තත් පඨමගාථාය තාව, “කථංකරෙ” ති කථංකරෙතො තථං පටිපජ්ජතො; “සාධුගොති” හි සු ඤ්ඤරෙ අනවජෙජ් අසංසාධතො ගොති; “උපාසකාසෙ” ති උ පාසකා ඉච්චෙව චූඤ්චතොගොති. සෙසමත්තො පාකවමෙව, අයංපන යොජනා “යොවාඅභාරාඅනභාරමෙති” පබ්බජති යෙ වාභාරතො උපසකා එතෙසු විඛෙසු පිසාවතෙසු “කථංකරෙසා වතො සාධුගොති” ති ඉදානිඑවං පුබ්බසස භගවතො වෘකරණ සමත්තං දීඤ්චතො “තුචංති” ති ගාථවයමාහ; තත්, “ගති නති” අජ්ඣාසයගති; “පරායණ” නති, නිජථිතති; අථවා, “ග ති” නති, නිරයාදි පඤ්චපනෙදං; “පරායණ” නති, ගතීතොප රමායණං ගතීචිපමොකඛ පරිනිබ්බාණං; “නවත්තුලොක” ති, තයා සදිසොනත්ථි,—“සබ්බං තුචංඤ්ඤ මච්චෙවිච්චමං ප කාසෙසී සතෙත අනුකමංමානො” ති, තිං භගවා යදත්ථ ඤ්ඤ යං නාමනං අනවසෙසං අච්චෙව පටිච්ඡිකිතා සතෙත අනුක මපමානො සබ්බං ඤ්ඤාඤ්ච ඛමමඤ්ච පකාසෙසී, යං යං යසස භිතං ගොතිනංආචිකාසියෙව දෙසෙසියෙව; නතෙ අත්ථ ආචරී යමුට්ඨිති චූඤ්ච ගොති. “විරොචසී විමලො” ති, ධුමරජදිවර්භි තො විසවනෙදානාදි මලාපාවෙන විමලො විරොචසී, සෙසමෙ ත් උතතානත්මෙව ඉදානියෙසංනදභගවා ඛමමං දෙසෙසී. ගො දෙවපුතෙත කිතෙතවා භගවතනං පසංසතො “ආභඤ්ඤෙ සනතිකෙ” ති ගාථවයමාහ. තත් “නානරුඤ්චරවණොනාමා” ති අසංකිර එරවණොනාමදෙවපුතො කාමරුපි දිබ්බවිමිතො වස තී. සොයද, සතෙතො උයතනාසීලං ගවජති. තදාදිසබ්බ සත්ථො තනං කායං අභිනිමිතිතා තෙතරංසතුච්චෙවමාසෙතා මඤ්ච

ණේ නාම හැරී ගොනි. නසය එකෙකසමිං කුමෙහ වෙ වෙ ද
 න්‍යා ගොනති. එකෙකසමිං දගොන සත්ත සත්ත පොතබරණී
 යො, එකෙකසමිං පොතබරණීයා සත්ත සත්ත පදුමිතිංයො, එකෙ
 කසමිං පදුමිතිංයා සත්ත සත්ත පුප්ඵාති. එකෙකසමිං පුප්ඵා ස
 තත සත්ත පත්තාති. එකෙකසමිං පනොන සත්ත සත්ත අච්ඡර
 යොනවිචාරා. පදුමච්ඡරයොනෙවිචියසුත්තා, සත්තසත්තාවකිති
 යො යාමිමානවිචාරාසමිචිභවතී. කසසුපදුමෙසු සිකඛිත්තාති ආ
 ගතා; තෙසං පනිතොතරං සකුන්තානං මිලෙකි සුදසසහ කුමෙහා
 නාමි තිංස යොජනමිතොනා ගොනි. නත්ත යොජනසමාණෙම
 ඤි පුපුලෙකා තිලෙජනුලෙකෙ පුපුමිච්ඡරෙ අච්ඡරීයති. න
 ත්ත සොකා දෙවානමිච්ඡරා, අච්ඡරා සංඝපටිච්ඡරො දිට්ඨසමුප
 තරං පච්චිකුමොති. සතොකා පන දෙවානමිච්ඡරො උයනණි නිල
 තො පටිච්චිතොන සුන නං රුපං සංහරිත්වා දෙවපුතොනාමි ගො
 නි. නංසතධායානං—“අලෙකුමිතෙ සත්තො නාගරාජ ඵරවණො
 නාම ජනොති සුත්වා”ති, විජිතපාපබමෙමා එස භගවොති; එවිං
 සුත්වා “සොපිතයා මහතසිත්වා”ති නසා සමිං මිතොතො පසුභං
 පුච්චිත්වාති අධිප්පායො; “අජකමමා”ති අධිඅතමා; ගතොති චු
 ත්තං ගොති; “සාධුතිසුත්වාන පනිතරුමො”ති, නං පසුභං සුත්වා
 සාධුතොනාති අතිනඤ්චා තුට්ඨරුමො ගතොති අරොහි; “රජ
 පිතං වෙසාවණො කුමෙරො”ති එත්ත සොයතෙඛ රඤ්ජනබෙධ
 නරාජ විසානාය රජධානියා රජං කාරෙහිති වෙසාවණො පුරි
 මනාමෙනකුමෙරොති වෙදිතබෙධා යො කිර කුමෙරොනාමි බ්‍රා
 හමණමහාසාලො හුත්වා ද, නාදිති පුසුඤ්ජනිත්තො විසානාය රජ
 ධානියා අධිපති හුත්වා නිබ්බතො නසමා කුමෙරොති චුච්චති.
 චුත්තං වෙනං ආවානාරිසසුතො “කුමෙරසු බොපන මහාරජ
 සු විසානානාම රජධානි නසමා කුමෙරොමනාරාජ වෙසාව
 ඤොති පච්චිච්චිති”ති, සෙසමෙත්ත පාකට්ටෙමව, නත්තසිසා කසමා
 පන දුරතරොනාව නාවතිංස භවණෙ වසනොනා ඵරවණො
 පඨමං ආගතො වෙසාවණො පච්චා එකතගරෙව වසනොනා
 අසං උපාසකො සබ්බපච්චා කාඤ්ච සො නෙයං ආගමණ ම
 ඤ්ඤසි යෙන එව මාහාතිචුච්චිතො. වෙසාවණසුකිර නද, අ
 නෙක සහසු පවාලි පලලංකවාදස යොජනං භාරිවාහණං
 අභිරුයහ පවාලිකුත්තං උච්චාරොත්වා දසසහසුකොට්ඨකෙඛති
 පරිචාරිතො සගවත්තං පසුභං පුච්චිසාමිති ආකාසට්ඨවිමානා
 නි පරිහරිත්වා මග්ගෙන මග්ගං ආගච්චතොනා වෙච්චකණ්ඩක න
 ගරෙ නඤ්චාතාස උපාසිකාස නිවෙසනසු උපරිභාගං සමප
 තොනා උපාසිකාස අයමානුභාවො පරිසුච්චිලාගොති. නිච්චං
 විකාලභොජනා පටිච්චිතා පිටකත්තයධාරිති අනාගාමී එලෙප



නිවිසිනා, සානමිතිසමයෙ සිහපථරං. උත්තාලෙඨො උතුගහණ
 නාය මාලුතෙරිනො කාසෙසඨායා අධිකපරායන වගෙහ පරිම
 නෙලෙහි පදබ්‍යඤ්ඤෙනෙහි මධුරෙන සරෙන භාසනී වෙසසව
 ශො නතෙව යානං ඨපෙඨො යව උපාසිකා ඉදමවොව භගවා
 මගබෙසු විහරනො පාසානකවෙතිගෙ පරිවාරකසොලසනනං
 බ්‍රාහමණානං නිගමණං අසාසි නාවසබ්බ සුතාං සුඨො වගහ පරි
 යො සානෙ සුවණ්ණමුරපදිසං මහකමනං පගහෙනො සාධු
 සාධු භගිනීති සාධුකාරමද්ධිසා කොඨනානිභහ අහං භගිනී වෙ
 සසවණෙහී, උපාසිකා නිර පඨමං සොනාපනාං අහොසී. පඨො
 වෙසසවණෙ නං සොධමමනො සහොදරභාවං සනධාය උපාසි
 කං භගිනී වා දෙන සමුද්වරනී. උපාසිකායව විකාලො භානික
 හදුමුඛ යසාදනිකාලං මඤ්ඤසීති වුතො අහං භගිනිනසී පස
 තො පසනායාකාරං කරොවිති භහ. තෙනති හදුමුඛ මම බෙ
 තෙන නිපථනං සාලිං කමමකර් භහරිතුං නසනෙකානති නං
 තව පරිසාය භනා පෙතීති සාධු භගිනීති යතෙබ භනාපෙසී. තෙ
 අසීගෙරස කොට්ඨාගාරසනානී සුරෙසුං ත නොපභුගී කො
 ට්ඨාගාරං න උභමමොසී. නඤමාතු කොට්ඨාගාරං විසාහී ලො
 කෙ නිදසනං අහොසී. වෙසසවණෙ කොට්ඨාගාරනී සුරෙඨො
 භගවනං උපසකමි. භගවා විකාලෙ භගතො සීති භහ. භමභ
 ගවානී සබ්බං භරෙවෙසී. ඉමිනා කාරණෙන භසනනතරෙපි වා
 තුමමනාගුජකපවතෙ වසනො වෙසසවණෙ පඨො භගතො-
 ඨවණසස පන න කඤ්ඤනනරුකරණීයං අහොසී. තෙන ප
 ඨමං භගතො අයං පනුපාසකො කිඤ්චාපි අනාගාමී පකානිතව
 ඵකනනිකො. තථාපි තද උපොසථදිවසොනිකඨො උපොසථ
 ගානී අධිධාය සායණ සමයං සුනිවතො සුපාරතො පඤ්ඤ
 න උපාසක පරිවුතො රෙතවනං ගතො ඛජම දෙසනං සුඨො
 අතනො භරං භහ මෙ තෙසං උපාසකානං සරණිලඋපොසථා
 නී සංසාද්දෙනදං උපාසකධමමං කථොනො තෙ උපාසකෙ උඤ්ඤ
 රෙසී. තෙසං වතසෙසව සරෙ මුඛි හනිපමාණ පාදකානී ප
 ඤ්ඤ කප්පිස මඤ්ඤක දනානී පාවෙතෙත වරකෙසු පඤ්ඤනතා
 නී ගොතති. අතනො අතනො ඔවරකං පඨිසිඨො සමොපනනිං
 අපොඨො නිසිද්දසු. උපාසකොපි තථොචාකාසී. තෙනව සම
 තෙන සාවතීතගෙර අනපඤ්ඤසකලසතසහසානී වසනති.
 මනුසස ගණනාය අධිඨාරකොට්ඨනුසා-තෙන පඨමෙ යා
 මෙගනී අසා මනුසස පෙරිදද්දිනා සංවතීතගරං මහසමු
 ද්දො විස වකසද්දංගොනී. මජ්ඣිමනිකාම සමනනතරෙ සො ස
 ද්දොසමුපසසවෙති. තමිතිකාලෙ උපාසකො භමොපනතිනොවු
 ට්ඨාය අඤ්ඤො ගුණෙ ආමනීඨො තෙනාහං මනසුබෙන ඵල

සුඛෙන සුඛිතො ඵඤාණං. ඉදං සුඛං කං නිසායං ලභ්‍යංති ඵ
 නොනො හඟවනාං නිසායාති භගවති විතාං පසාදෙත්වා හ
 ගවා එතරභි කතමෙන විහාරෙන විහරතිති අවරෝචනො දී
 ඛෙන වකුචුනා එතවණ වෙසාවණෙ දිසවා දිබ්බාය සොතවා
 තුඤා ධම්මදෙසනං සුඛා වෙනො පරිසාය ඤාණෙන තෙසං ප
 සනත ඵතනනං ඤාත්වා “ඤානුනාහමි භගවනං උපයභිතං
 පට්ඨන්තං සුඛෙජ්ජය”නති විතතොකසී. නසමා සො එකනගරෙ
 වසනොති සබ්බපච්ඡා අගනොඵවඤ්ච නොසං අගමණමඤ්ඤ
 සී. තෙනාහ “අනඤ්ජෙන සනතිකෙ නාගරාජං—පෙ—සොවාපි
 සුඛාන පතිතරුපො”ති, ඉදං නිඉතොබතිඤා ලොකෙ සමමතෙ
 හි සමණබ්‍රාහ්මණොහි උකකට්ඨභාවං භගවනං පසංසනොනා,
 “යෙකෙව්මෙ”ති, ගාඵවයමාහ. තත් “නිත්ථයා”ති, නානුචච්ඡ
 සංකිච්චෙහි අදිපුගහලෙහි තිහි තිත්ඤ්ඤිති කතෙද්ධි තිත්ථ
 ජ්ජා තෙසං සාසනෙ ඤාබ්ජිතා පුරුණදයො ජසන්තො. තත්
 නාඵ පුගොනා නිගණ්ඨා අවසෙසා අජ්චිකා තෙසබ්බෙ දසො
 නොනා අහ. “යෙකෙව්මෙවාදසීලා”ති මයං සමමා පට්ඨන්තා
 අඤ්ඤා මච්ඡා පට්ඨන්තාති, එවංවාදකරණසීලා ලොකං මුඛස
 තහිහි විතදන්නා විවරනති. “අජ්චිකාවා”ති, තෙඵකජ්ච මුද්දී
 ඛෙසී දිඨ්ඨිං භිඤ්ඤා දසෙසති, “නාතිතරනති”ති, නාතිතකම
 නති, “සබ්බො”ති, අඤ්ඤාපි යෙකෙව් තිත්ථයා සාවනාදයො,
 තෙපිපරිසායනොනො අහ. “සිතොචරනංඵයා”ති, යඵාතො
 වි සිතො ගතිඵකලො සීසතාමිහං පුරිසං ගච්ඡන්තං නාතිතරෙ
 යස, එවංතෙ පඤ්ඤගතිසා අභාවෙන තෙ තෙ අතඤ්ඤාපෙදෙ
 මුජ්ඣං අසනොනානාසීතා. අතිඵචනපඤ්ඤ භගවනං නා
 ති තරනතිති අඤ්ඤා. “බ්‍රාහ්මණ වාදසීලාද්ධාවා”ති, එතනාවතා
 වංකිතාරුකබ් පොකබ් සාති ජනුසොසා නිඵදයො දසොති,
 “අපිබ්‍රාහ්මණ සනතිකෙව්”ති, ඉමිනාමජ්ඣමාපි දහරඵකෙවලං
 බ්‍රාහ්මණ, “යනති” අත්ථ උපලබ්භනති, “කෙව්”ති, එවඅසා
 ලායන වාසිඨි අඹිඨි උකතරමානවකාදයො දසොති “අත්ථ
 බඤ්ඤා”ති, අපිඤ්ඤො ඉමං පඤ්ඤං වකකරෙයස ඉමංකඵං ජ්ජෙද
 යකති එවං අත්ථබඤ්ඤා භවනති, “යෙවාපිවඤ්ඤා”ති “අඤ්ඤාපි
 යෙ මයංවාදිනො”ති, එවං මඤ්ඤමානාවරනති බිතතිස පණ්ඨි
 තා බ්‍රාහ්මණ බ්‍රාහ්මදෙව යකවාදයො අපරිමානා තෙපිසබ්බෙත
 පි අත්ථබඤ්ඤා භවනතිති, දසෙසති. එවං නානඤ්ඤාරෙහි භගව
 නං පසංසිත්වා ඉදං ධම්මෙනෙව තං පසංසිත්වා ධම්මකඵං යා
 වනොනා “අයංහි ධම්මො”ති, ගාඵවයමාහ. තත් “අයංහි ධ
 ම්මො”ති, සත්තතිසුඛොධපකඤ්ඤධම්මෙ ඤාතවාසාන, “නිසුණො”
 තී, සණ්ඨො දුපදඵච්චෙක්ඤා, “සුඛො”ති, පට්ඨිඤ්ඤාසමානො

ලොකුගහර සුඛං ආවිහාති. නසමා සුඛවිගහතා සුඛොති; චූච්චිති. “සුප්පච්චෙනා” තී, සුදෙසිතො; “සුසසුසමානා” තී, සොතුකාමි මහානාසෙයා; නතොතාවදාති, නංචචිමං අමහාකංචද; නංචෙනාති පිපාඨො, නංච අමහාකං වදාතිඅසො, “සඛෙඛපිමෙහිකඛවො” තී, නංචණං නිසිනතානිකිර පඤ්චිකඛුසනාති හොනති නාති ද සෙසතොතා යාවති. “උපාසකාවාපි” තී, අනතතොපරිවාරෙ අ ඔසුඤ්ච දසෙසති. සෙසසමෙත් පාකවමෙච, අච්චතවො අනාගාරිය පටිපදං නාවදෙසෙත්තං භික්ඛු ආමගොතධා “සුණංචමෙ භිකඛ වො” තී ආදිමාහ. නත් “ඛමමංඛුතං න සඤ්ඛරච්ච සඛෙඛ” තී, කිලෙ සෙඛුනාතිතිචුතො. එචරුපං කිලෙසඛුනානකං පටිපදාඛමමං; “සා වයාමිවො” තංචමයා සාපිතං සඛෙඛ ඛරච්ච පටිපඤ්ච මාපමාදිතා තී චුතතං හොති. “ඉරියාපච්චනති” ගමනාදිචතුඛිඛං; “පඛිඛිච්ච නානුලොමිකනති” සමණසාරුපං සති සමපඤ්ඤ සුත්තං අර ඔසුඤ්ච කච්චිචානානුයොගචසෙන පච්චතමෙචාති; අපරෙ “සෙ චෙච්චන” තති, නං ඉරියාපච්චං හරෙයස “අත්ච්චසස්” තී, භිතානුප සස්; “චුච්චමා” තී, චුච්චමා; සෙසසමෙත් ගාචාය පාකවමෙච, “නචෙ චිකාලෙ” තී එචං පඛිඛිච්චනානුලොමිකං ඉරියාපච්චං සෙචමාතො ච දිවා මඤ්චනතික චිතිකමං උපාදාය චිකාලෙ නචරෙයස; හික්ඛුසුත්තකාලෙ එච පන ගාමං පිණ්ඩායචරෙයස කිංකාරනං? * “අකාලචාරිංචි සජනතිසහා” තී, අකාලචාරිං. පුග්ගලං රගසං ගාදයො අනෙකෙ සහා සජනති පරිසුප්පනති උපගුහනති අ ලලියති. නසමා චිකාලෙ නචරනති චුච්චා නසමා සෙ චතුසච්චචු චා අරියපුග්ගලා නතෙපි චිකාලෙ පිණ්ඩාය චරනතිනි තෙන කිර සමයෙන චිකාල හොජන සිකඛාපදං අප ඤ්ඤනතං හොති නසමා ඛමමදෙසනාවසෙනෙ චෙත් පුච්චිච්චනානං ආදිනචං දසො නොතා ඉමං ගාච්චමාහ. අරියා පන සමයහ පටිලාභා එච නතොප චිරිතාහොනති එසා ඛමමනා එචං චිකාල චරසං පටිසෙ ඛෙචා කාලෙචරනොනාපි එචං චරිතඛිඛනති දසොනොතා ආහ. “රුපා ච සඤ්චා” තී, නසසෙයා සෙ එතෙ රුපාදයො නානඤ්චකාරකා මදං ජනෙනොතා “සතෙන සමමදයනති” තෙසු පිණ්ඩපානා පරි සුඛිසුත්තාදිසු චුත්තනාසෙන ජඤ්චං චිතෙනා සුත්තකාලෙ නොච පානරසං පච්චසෙයසති එත්ච පාතො අසිතඛෙඛාති පානරසො; පිණ්ඩපානසෙසතං නාමං, සො යත් ලඛිතති. සො පදෙසො පි තං යොගෙන පානරසොති ඉඛ චුතොතා යතො පිණ්ඩපාන ල ඛතොතාකාසං ගචෙච්චයසති එචමෙත් අසො චෙදිතඛෙඛා එචං පච්චෙචා “පිණ්ඩඤ්ච හික්ඛු—පෙ—සංගහිත තතභාවො” නත් “පිණ්ඩ” තති මිසසකපනන හිකඛා, සාභි තතො තතො සමො ඛානොධා සමිච්චිච්චනචෙච්චන පිණ්ඩාති චුච්චති; “සමයෙනා”

හි. අනෙහා මර්කන්තක කාලෙහි, “එකොපටිකකමුවා”හි, කා
 යවිවෙකං සමපාදෙනො අදුනියො නිවතත්තා “අර්කන්ත
 විනති”හි, තිලකබණ්ණං ආරම්භෙයා බන්ධසන්තානං විනො
 නොහො, “නමනො බභිඤ්ඤා නිවර්ණෙ”හි, බභිඤ්ඤාපාදිසු රුතාදි
 වලසන විතතං නනිහරෙ “සංගහිතත්තසාධො”හි, සුච්ඡි ගභිත
 විනොහො, එවං විහරෙනො පන, “සවෙපිසො—පෙ—පරුපවා
 දං” කිංචුතතං හොති සොයොගාවචරෙ කිංචුදෙව සොතුක
 මසකාය උපගහෙන සාවකෙනවා කෙනචි අඤ්ඤානිත්ථිය ගහ
 ධිකා දිනාවා ඉබෙව පබ්බජිතෙන භික්ඛුනාවා සභිං සවෙපි ස
 ලලපෙ අථ ස්වායං මයහඵලාදි පටිසංසුතො දසකථාවන්දු වො
 දෙවො අත්තපකට්ඨන පණීතො බමෙමා බමමං පණීතං නං උ
 දුගරෙය්ස අඤ්ඤං පන පිසුනාවාවංවා පරුපවාදංවා අත්තමත්ත
 කමිපි න උදුගරෙය්සති, ඉදුනි තසමිං පරුපවාදෙ දෙසං ද
 සෙස්සෙනො ආහ, “වාදමහිඵකො”හි, තසසෙය්සා ඉබෙ කවෙව
 මොඝ පුරිසා පරුපවාද සඤ්ඤිතං නාත්තකාරං විග්ගාහික ක
 ථාගෙදං වාදං පටිසෙ නියනති විරුඤ්ඤාති සුරකිතුකාමා භුක්ඛා
 සෙනාය පටිච්චං ගවජන්තා විය හොනති. තෙ මයං ලාමක ප
 ඤ්ඤානප්පසංසාම. කිං කාරණං ? “නතො නතො නෙපසජනති
 සංගා.” යසමා. තෙනාදිසකො දුග්ගලෙ තතො තතො වචන ප
 ථනො සමුච්චාය විවාදසංගා පසජනති අඤ්ඤානති. කිං පන කා
 රණං ? පසජනති විතතාහිතෙ තත් ගමෙතිදුරෙ යසමා තෙ
 පටිසෙතිසත්තා විතතං තත්ගමෙති යත්ගතං සමඵචිපසා
 නානං දුරෙ හොනිති එවං පුරිතතං පඤ්ඤානං පවතති. දසෙස
 යා ඉදුනි මහා පඤ්ඤානං පවතති. දසෙසෙනො ආහ. පිණ්ඩං
 විහාරං—පෙ—වරපඤ්ඤා සාවකොති තත් විහාරෙන පතිසා
 යො, සයනාසනෙන මඤ්චපිඨනති තිහිපි පදෙහි සෙනාසන
 මෙව චුතතං, “ආපනති” උදකං, “සංඝාටිරජ්ජවගන”නති, පං
 සුමලාදිනො සංඝාටිරජ්ජ සංඛාවනං, “සුක්ඛාන බමමං සුගතෙ
 න දෙසිත”නති, සබ්බාසං සංවරදිසුපටිසං බායො නිසො විව
 රං පටිසෙවති, සීතසස පටිසාතායාහි ආදිනානයෙන භගවතා
 දෙසිතං බමමං සුක්ඛං, “සංඛාය සෙවෙ වරපඤ්ඤා සාවකො,ති එ
 තං ඉබ පිණ්ඩනතිචුතතං. පිණ්ඩපානං විහරදිහි චුතතං, සෙනා
 සනං අපමුඛෙන දසිතං ගිලානපච්චයං සංඝාටියා විවරනති,
 චතුබ්බිබමිපි පච්චයං සංඛාය යාවදෙව ඉමසස කායසස සීතියා
 යාහි ආදිනානයෙන පච්චවෙකඛිතා සෙවෙ වරපඤ්ඤා සාවකො
 සෙවිතුං සත්තානෙය්ස වරපඤ්ඤාසා නවාගතසස සාවකො සෙ
 බොවා පුට්ඨජනොවා නිප්පටියායෙනවා අරහා සො හි චතුරප
 සෙසෙනො සංඛා යෙකං පටිසෙවති. සංඛායෙකං අභිවාසෙති

සංඛායෙකං පරිවඤ්ජති. සංඛායෙකං චිත්තොදෙහිති වූකොනා ය සමාව සංඛාය සෙවෙ වරපඤ්ඤසාවකො, තසමාහි පිණේ-පෙ-පොකබරෙ වාරිඛිඤ්ඤ නථා භොතිති වෙදිතබ්බො එවං ඛිණ්ණසව පටිපතතිං දසෙසනො. අරහතන නිකුටෙන අනගාරිය පටිපදං නිවසිපෙත්වා ඉද්දනි අගාරිය පටිපදං දසෙසතුං “ගහට්ඨවත්තං පනචො”ති ආදිමාහ. තත් පඨමභාජාය තාව “සාවකො”ති අගාරියසාවකො සෙසං උත්තානත්මෙව අයමපන යොජනා යොම යා ඉතො පුබ්බෙ කෙවලො අවකමිසෙසා සකලො පරිපුණේණා භික්ඛුධමෙමා කථිතො එස බවතතවනපු ආදි පරිඤ්ඤාහි සපරිග්ගහෙන නලබ්බා එසෙසතුං න සකකා අඛිතනතුනති එවං තසස භික්ඛුධමිං පටිසෙධෙත්වා ගහට්ඨවමිමෙව දසෙසනො ආහ. “පාණංනභානො”ති, තත් පුරිමඛෙන නිකොටි පරිපුඛ පාණනිපානා චෙරමණී වූතො පච්ඡමඛෙන සතොසුති ත පටිපතතිං, තනිය පාදෙ, චෙත්ඛි බයන විසාන සුතොන චතුත්ථ පාදෙ ථාවරතස භෙදෙ, මෙතතසුතතවණ්ණනාය සබ්බප්පකාරතො වණ්ණිතො සෙසං උත්තානත්මෙව උප්පටිපාටියා පන යොජනාකාතබ්බා තස ථාලරෙසු සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය ද ඵසං නභානො නසාතයෙය්; “නානුපඤ්ඤ”ති, “නිධායදණ්ඩ”නති, ඉතො වා පරං වතෙතයකති පාඨසෙසො ආහරිතබ්බො ඉතරථාහි න පුබ්බෙ නාපරං සන්ධියතිති එවං පඨමසිකඛාපදං දසෙසත්වා ඉද්දනි දුතිය සිකඛාපදං දසෙසනො ආහ. “තතො අදිතන”නති තත් “කිඤ්චි”ති, අප්පංවා බහුංවා; “කිච්චි”ති ගාමෙ වා අරඤ්ඤවා “සාවකො”ති අගාරිය සාවකො; “චූඡකමානො”ති පරසනතකමිදනති ඡනමානො; “සබ්බං අදිතනං පරිවජ්ජයෙය්”ති එවංහි පටිපජ්ජමානො සබ්බං අදිතනං පරිවජ්ජයෙය්; නො අඤ්ඤථාහි දිපෙති. සෙසමෙත්ඛි වූතනනියඤ්ච පාකවඤ්චාති, එවං දුතිය සිකඛාපදමිපි ති කොට්ඨපරිපුඛං දසෙසත්වා උකකට්ඨි පරිවෙජ්ද නොප්පඤ්ච තනියං දසෙසනො ආහ. “අඛිතමවරිය”නති-තත් “අසමිභුතනොනා”ති අසකොනොනො ඉද්දනි චතුත්ථ සිකඛාපදං දසෙසනොනා ආහ. “සහගතොවා”ති-තත් “සහගතො”ති, සඤ්ඤාගාරිගතො “පරිසග්ගතො”ති, සුගමජකතො, සෙස මෙත්ඛි උතතනියඤ්ච පාකවඤ්චාති, එවං චතුත්ථ සිකඛා පදමිපි නිකොට්ඨපරිපුඛං දසෙසත්වා පච්චං දසෙසනො ආහ “මජ්ජචපාණ”නති, “තත් මජ්ජච පාණ”නති ගාථා බන්ධසුබ්බත්ථං එවං වූතො අයමපනො “මජ්ජචපාණඤ්ච න සමාවරෙය්”ති “ධමමං ඉම”නති, මජ්ජපාණ චෙරමණී ධමමං. “උමමාදනංහි” තං උමමාද පරිඤොසානං, යොහිසබ්බලඤ්ඤො මජ්ජපාණස්ස චිපාකො යො මනුස්සභූතස්ස උමමතතක සං

විනනනිකො හොති “ඉතිනං ඵ්ඵියා”ති, ඉති නං ඵ්ඵියාණංඤ
 යා සෙසමෙඤ උත්තනයඤච පාකට මෙථාති. එවං පඤචච
 සික්ඛා පදමිචි නිකොටි පරිසුඛං දසෙසයා ඉදාති පුරිමි සික්ඛාප
 දානමිචි මජ්ඣානමෙව සංකිලෙස කරඤ්ච තෙදකරඤච දසෙස
 යා දඤ්ඤතරං නතො වෙරමණීයං නියොජෙතොනා ආග. “ම
 දාහි පාපානිකරොනති”ති, තඤ්ච “මදාහි, මදගෙතු භිකාරො නිපා
 තො සද්දුරණමනො—“පාපානිකරොනති”ති පාණනිපානාදී
 හි සබ්බාකුසලානිකරොනති, “උමමාදනංමොභන”නති, පර
 ලොකෙ උමමාදනං ඉහලොකෙ මොභනං; සෙසචුත්තානාඤ
 මෙව එතනාවතා අභාරිය සාවකස්ස නිව්ච්චිලං දසෙසයා ඉදා
 නි උපොසථභානි දසෙසනො “පාණනනානො”ති භාථවිය
 මාග. තඤ්ච “අබ්බමචරියා”ති අසෙධිචරියදානා; “මෙට්ඨනා”ති,
 මෙට්ඨන ධම්ම සමාපනතියො, “රතනං නභ්බරෙය්‍ය ඵකාලභො
 ජන”නති, රතනමිචිනභ්බරෙය්‍ය දිවාපිකාලානිකතනා හොජ
 නං නභ්බරෙය්‍ය; “නවගතධි”නති, එඤ්චනඤගහණෙන මිලෙ
 පන චුණ්ණාදිනිපිගජිතා නෙවති වෙදිතබ්බාති; “මඤ්ඤ”ති න
 පරියමඤ්ඤ; “සඤ්ඤ”ති, නට්ටිකාදිහි කපරියඤ්ඤාණි
 අඤ්ඤෙන ජමායං පන ගොනකාදිසඤ්ඤාසමිචි නවධනි, “අධි
 ඩිහික”නති, පඤ්ඤාසිකංමිඤ්ඤායං න අභිඤ්ඤ චිනිච්චුත්තං; “දු
 ක්ඛානභාගානා”ති, වධිදුක්ඛස්සඅනාගං ගතෙන සෙස මෙඤ්ච පා
 කටමෙව පච්චිඤ්ඤං පන සංගීතිකාරොහි චුත්තනතිපි ආග. එවං
 උපොසථභානි දසෙසයා ඉදාති උපොසථකාලං දසෙසනො
 ආග. “නතොව පකබස්සා”ති, තඤ්ච “නතො”ති, පද්ධුරණම
 තෙනනිපාතො, “පකබස්ස පවස්සපොසථ”නති, එවං පරපඤ
 න යොජෙතබ්බං පකබස්ස වාතුඤ්ඤං පඤ්ඤාදිසං අධිච්චිති එතෙ
 තයො දිවසෙ උපවස්ස උපොසථං එතං අධිච්චික උපොසථං
 උපගමමචිචිඤ්ඤාති. “පාරිභාරිය පකබඤ්ඤා”ති, එඤ්ච පන වස්සුප
 නාසිකාය පුරිමනාගෙ ආසාදන මාසො අනොනා වසෙස තයො
 මාසාකතකික මාසොති ඉමෙ පඤ්ඤමාසො පාරිභාරිය පකබාති
 චුච්චනති; ආසාදන කතකික එතඤ්ඤ මාසො තයො යෙවති අපරෙ
 පකබ්බපොසථදිවසානං පුරිමපච්චිම දිවසවසෙන පකබා පකබා
 තෙරසිපාරිපද සනනමිනවමිසංඛානා වනනාඤ වනනාඤ දිවසා
 හි අපරෙ, යං රුච්චිති තංගගෙනබ්බං සබ්බං වා පන න පුඤ්ඤ
 න භාසිනබ්බං එවමෙතං පාරිභාරිය පකබඤ්ඤා පසනන මාන
 සො අධිච්චුපෙතං සුසමනනරුපං සුපරිපුණ්ණ රුපමෙකමිචි දිවසං
 පරිච්චජනොනා අධිච්චුපෙතං උපොසථං උපවස්සානි සමිචිනති
 තබ්බං එවං උපොසථකාලංදසෙසයා එතානි එතෙසු කාලෙසු
 එතං උපොසථං උපවස්සං කාතබ්බං තාදසෙසනො ආග. “න

තොටපාතො” නිවාළීමට “නතො” හි පදසුරණමනෙන් නිපා
 තොභනනතරයෝ. අපානිච්ඡිත්තංහොති. “පාතො” නිපපරප්පු
 දිවසෙ පුබ්බාසාගෙ “උපච්ඡිතපොසථො” හි උපවසීන උපොස
 ථො; “අතොනා” හි. යාගුභතනාදිනා “පාණොනා” හි, අධිථි
 ඛපානකෙන “අනුමොදමානො” හි, අනුමොදමානො නිරනත
 රං මොදමානො හි අපො; “යථාරහ” නති අත්තතො අනුරු
 පෙන යථාසතං යථාබලනතිච්ඡිත්තං හොති, “සංචිතපෙථො” හි,
 පොපෙය් පතිමානෙය්; සෙසං පාකට මෙව ඵලං උපච්ඡිතද්දි
 පොසථසස කිච්චං දසෙසන්ධා ඉදුනිසස යාවජ්චිකා ගරුචනතං
 ආජ්චපාරිසුචිව කථෙත්වා නාය පටිපද්ධ අධිගතතබ්බධිභානං
 දසෙසනොනාභග. “බමෙමනමානාපිතරො” හි, නත් “බමෙම
 නා” හි, බමිමලඥෙනහො ගෙන “භරෙයක” හි, පොසෙය්, “බ
 මිකංසොචනිජ්” නති, සත්චනිජ් සත්තචනිජ් විසචනිජ්
 මංසචනිජ් සුඛචනිජ් හි ඉමාපසුඛ අවමචනිජ් වජෙත්වා
 අවසෙසාබමිකාචනිජ් වනිජ්වුඛෙඛවෙත් කසිගොරකඛා
 ද් අපරෙපිච්චි කොවොභාරෙ සංගතීතො සෙසච්ඡිත්තානත්
 මෙව අයමපන යොජනා සොනිච්චසීල උපොසථසීල දුනචමම
 සමනනාගතො අරියසාවකො පයොජයෙ බමිකංචනිජ් න
 තොලඥෙනව බමිමතො අනපෙතන්තා බමෙමන හොගෙන
 මානා පිතරෙ භරෙය් අථසො හිති ඵලං අපමතො ආදිතො
 පහුනිච්ඡිත්තං ඉමං චනතං චතතං කායසංහෙද, යෙ තෙ අත්ත
 තොභාසා අනධිකාරං විබමිත්වා ආලොක කරණොන සං පහා
 නි ලඛි නාමාජ කාමාවචරදෙවානෙ සයමපහොනාම දෙවෙ උ
 පෙති භරති අලලීයති; තෙසං නිබ්බතතිධිභොන නිබ්බතනතිති.

බමිකසුත්තවණ්ණනාතිධිසිතා.

චේරාවණ දිව්‍යසුත්‍ර වණිනාව.

අයං කිර ඵරවණො නාමදෙවසුතො, මේ චේරවණනම් දිව්‍ය
 සුත්‍රතෙම වනාහි; කාමරූපි දිබ්බචිමානෙචසති, නචනිසාදිව්‍ය
 ලෝකයෙහිවෙසෙයි, සො, හෙතෙම, යද, යමිකලෙක, ස
 කොනා, ශක්‍රදිව්‍යරජතෙම, උයතනකීලංගචජති, උයත්කෙළීය
 වසේද; නද, එකල්හි; දිශඛිඛයොජනසතං, එකසියපනස්සොදු
 නක් (150) කායංඅභිනිච්චිණ්චිත්වා, ශරීරයක් නිමිතකොට, තෙ
 තතිංසකුචොමාපෙත්වා, නිස්ගුන (33) ක් කුමිතමවා; ඵරවනො
 නාමනත්භොති, චේරවනනම් භස්නියෙක්චෙයි; නසස, මනු
 ගෝ; එකොකසමිංකුමෙහ, එකඑකකුමිතයෙහි; චෙචෙදනතා, ද

ලදෙනක් දෙකක්වශයෙන්; හොනනි, හැවහය (66) ක් වන්නා හුවෙන්, එකෙකසමීදනෙන්, එකඑකදලයෙක, සත්තසත්ත පොකබරණියො, පොකුණු සනක් සනක්වශයෙන් හාරසියහැව දෙන (462) ක් වෙන්; එකෙකිසාපොකබරණියො, එකඑකපො කුණක; සත්තසත්තපදුමිණියො, මල්පදුරු සනක් සනක් වශ යෙන් තුන්දහස්දෙසියනිස්හතර (3234) ක් වෙන්; එකෙකිසා පදුමිණියො, එකඑකමල්පදුරක; සත්තසත්තපුළුපුළු, මල්සනක් සනක්වශයෙන් විසිදෙදසහසියනිස්දව (22638) ක් වෙන්; එකෙ කසමීදුලෙඵ, එකඑකමලක; සත්තසත්තපත්තනානි, මල්පත්තසනක් සනක් වශයෙන් මල්පෙති එක්ලක්ෂපනස්දවදහස් හාරසියහැ වහය (158466) ක් වෙන්; එකෙකසමීපනෙන්, එකඑක මල්පත්ත යක සත්තසත්ත දවල්ලයො, දිවකඩනනාවෝ සත්සන්දෙනාව ශයෙන්එකොලොස්ලක්ෂ නවදහස් දෙසිය හැවදෙදෙන (1109262) ක්; නවවනනි, නවත්.

ධම්මකසුත්‍රසන්තය.



එවමෙමසුතං අනං සමයං භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙනව
නෙ අනාථ පිණ්ඩකසස ආරාමෙ—අථඛො ඛම්මිකො උපාසකො
පඤ්චගි උපාසක සතෙගි සඬං යෙන භගවා, නෙත්‍රපසංකම්. උ
පසංකම්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙඤා එකමන්තං නිසීදි, එකම
න්තං නිසීනොඛො ඛම්මිකො උපාසකො භගවන්තං ගාථාගී
අරඤ්ඤාසී—

1 පුට්ඨාමි තං ගොතම හුරි පඤ්ඤ
කථංකරො සාවකො සාධුගොති
යොවා අගාර අනාගාරි මෙති
අගාරි නොවා පත්‍රපාස කාසෙ.

මෙ,(අසුස්මන්ති මහාකාශපසථවිරයන්වහන්ස) මාවිසින්, එ
වංසුතං, (මේධාමීකසුත්‍රාන්ත ඛම්මිදෙශනාව) මෙයාකාරයෙන්
අසනලදි; එකංසමයං; (ගඤ්ඤාචක්‍රාන්තසමයාදිවු) එක්ධම්මදේශ
සනා සමයෙක්හි; භගවා, භාග්‍යවන්තෙම, සාවඤ්ඤං, ශ්‍රාවස්ති
නම් පුරප්‍රවර්ධනන්තයෙහිවු; ජෙනවනෙ, (ජෙනන්ති රාජකුමාර
යාවිසින් රෙපිතසංචචිතගෙයිත්) ජෙනවනන්තිවු; අනාථපිණ්ඩ
කසසආරාමෙ, අනෙපිඤ්චමහසිවක්‍ර වසින් සිව්පනස්කෙලක් බනාය
එසදම්මකොව කරවාපිළිගන්වනලද ජෙනවනාදමයෙහි; විහර
ති, (වතුච්චබ්‍රහ්මවිහරණයෙන්පුස්තව) වැඩවාසයකර වැරුණ
සේක; අථඛො, එකල්හි වනාහි; ඛම්මිකොඋපාසකො, ඛම්මික
නම් උපාසකනෙම; පඤ්චගි උපාසක සතෙගිසඬං, පන්සිය
යක්උපාසකවරුන්හාසමග; භගවා,භාග්‍යවන් සමාස්සමුඛ සථි
ඤ්ඤාපොතමයානන්වහන්සේ; යෙන, යමිනැනෙක්හි (වැඩවා
සයකරවැරුණසේක්ද;) නෙන, එතැන්හි; උපසඬකම්, එළඹියේ
ය, උපසඬකම්ඤා, එළඹ; භගවන්තං, භාග්‍යවතුන්වහන්සේට;
අභිවාදෙඤා, නමස්කාරකොව,එකමන්තංනිසීදි, එකත්පසෙක
හුන්තේය, එකමන්තං නිසීනොඛො, එකත්පස්වහුන්නාමවු; ඛ
ම්මිකො උපසකො, ඛම්මිකනම්උපාසකනෙම; භගවන්තං. (ස
න්තමරලොකදිවාකර සමාස්සමුඛ) සථිඤ්ඤාපොතමයානන්ව
හන්සේට; ගාථාගී, (අසරපදනියමිත) ග්‍රන්ථලිත්තෙවන් ගාථා
වලින්; අරඤ්ඤාසී, මෙසේසැලකලේය.

1, හුරිපඤ්ඤ, මහත්පුඤ්චක්ඤැති, ගොතම, ගොතමගොත්‍රො
දඤ්ඤාවු බුදුරජාන්මහන්ස; තං, නුබවහන්සේ, පුට්ඨාමි, විචාර
මි, යො, යමෙක්; අගාර, ගිහිගෙයිත්නික්ම; අනාගාරිමෙතිවා,

2 නුවෝගි ලොකසස සදෙවකසස
ගනිං පඤ්ඤාසී පරායණංඤාච
නව්ඤ්ඤානුලෝකිනිසුණංඤා දස්සී
නවංගි බුද්ධං පචරං වදන්ති.

3 සබ්බං නුවං ඤාණං මච්චෙව්ච ධම්මං
පකාසෙසී සත්තො අනුකම්පමානො
ඵච්චනච්චද්දෙසී සමග්ගා වක්ඛු
ඵරොච්චි ඵමලො සබ්බලොකෙ.

4 අගඤ්ඤානෙ සනතිකො නාගරාජා
ඵරාච්චණො නාම ජිනොගි සුඤ්ඤා
සො පිනසා මග්ගාමාචා ජක්ඛගමා
සාධුගි සුඤ්ඤානා පනිත රූපො.

ශාසනයට පැමිණෙන්නේගෝ වේද; අගාරිනොවා, ගිහිගෙයට සන්තාවූ ගෝ, උපාසකාසෙ, උපාසකයෙකිනිකනලද්දේවේද; ගේ මේ ශ්‍රාවකදෙදෙනාඅතුරෙන්; කථංකරොසාවකො, කවරප රඤ්ඤානි පමුපදින්නාවූ, ශ්‍රාවකතෙම; සාධුගොගි, ගහපන්වේද.

2, නුවංගි, නුබවහන්සේවනාගි, සදෙවකසසලොකසස, දෙව් සත්සහිතවූ ලොකසසගේ, ගනිං, අධ්‍යයන දෙනාගෙන් නිරසා දී පච්චගිඤ්ඤා; පරායනඤ්ඤා, අමානමහානිවිනායද; පඤ්ඤාසී, ද නවදුරන්නෙහිය. හෙවත් (නරකගිඤ්ඤා 2 නිරිසත්ගිඤ්ඤා, 3 ප්‍රේ ගනිය 4 අසුරගිඤ්ඤා 5 දිව්‍යබ්‍රහ්මසංඛනගිඤ්ඤා නිවනදයන මේ සියල්ලදනවදුරණසේක.) තුලෙක, නුබවහන්සේභාසමානවූ, නිසුණංඤාදස්සී, අධිදැනියෙහි ව්‍යතනකොතෙක්; නවඤ්ඤා, නොමඤ්ඤාත්තෙය; ගි, ඵසේමුදී, ත්ථං. නුබවහන්සේ; පචරං. පුච ර (උතුම්)වූ; බුද්ධං, බුද්ධයෙහි, වදන්ති, කියති.

3, නුවං; නුබවහන්සේ, සබ්බංඤාණං, සියළු විදැනියාඤ්ඤායද; ධම්මං, පුච්චපනත්ධම්මයද; අච්චෙව්ච, (සවිසමනුඤ්ඤාගෙයත්) දන; ස තොඅනුකම්පමානො, සත්තයන්වඅනුකම්පාවෙන්; පකාසෙසී, ඵ පුච්චපනත්ධම්මය පකාසකරන්නෙහිය; ඵච්චනච්චද්දෙසී, ඵච්චන කරණලද කෙලෙස්පදනගඤ්ඤාත්තෙහිය; සමග්ගාවක්ඛු, සවිඤ්ඤා නාඤ්ඤායද ඤාත්තෙහිය, හෙවත් (දිවුස 2 පැණුස 3 මසූස 4 බුද්දිඤ්ඤා 5 සමනුඤ්ඤා පසුසඤ්ඤාත්තෙහිය) ඵගෙයින්, සබ්බ ලොකෙ, (කාමලෝකය. රූපලෝකය. අරූපලෝකයයන) ත්‍රිඵ ධ්මලෝකයෙහි; ඵමලො, නිච්චිලවූයේ; ඵරොච්චි, වක්ඛුසාසේබ්බ ලන්නෙහිය.

4, නෙසනතිකො, නුබවහන්සේගේසම්පසව; ජිනොගි සුඤ්ඤා, (පස්

5 රුජුපිනං වෙසාවණේ කුචෙරෙ
උපෙහි බමමං පරිපුච්ඡ මානො
තසාපි නිං පුච්ඡතො බුද්ධිර
සොවාපි සුඛාන පතීත රුපො.

6 යෙ කෙව් මෙති ත්ඨො වාදසීලා
ආජීවිකා වා යදිවා නිගණ්ඨා
පඤ්ඤාය නං නාතීතරනති සබ්බො
සිනො වජනනං විය සිසගාමිං.

7 යෙ කෙව් මෙ බ්‍රාහමණ වාදසීලා
වුඛා වාපි බ්‍රාහමණ සනති කෙව්
සබ්බොතසී අඤ්ඤා භවනති
යෙවාපිවංඤ්ඤා වාදිනො මඤ්ඤමානා.

මරුත්ඛිද) දිනුයෙයයි අසා, එරුවනොනාගරු, ඵෙරුවනනම් දිව්‍යරුපෙනම, ආගඤ්ඤ, ආයෙය, සොපි, හෙතෙමේද; තසා; නු බවහන්සේගාසමග, මනාසිනො, ම නු, නුයකොව, හෙවත් පු ඤාච්චාරු, සුඛාන, (එසේවිසදුවදුරුණලද) පුඤායන්අසා; සා වුච්ඡි, යහපතැයිකියා, පතීතරුපො, සතුටුසිත්ඇතිව, අරුකිගමා, සතුතිපුඤාසාකොව ගියෙය.

5 වෙසාවනො කුචෙරෙරුජපි, ඵෙවග්‍රවනනම් කුචෙර රජද; බමමං, බමිය, පරිපුච්ඡමානො, විචාරනුයෙ, නං, නුබවහන්සේකරු; උපෙහි, එළඹෙයි, ඔර, දසබලධාරිවු බුදුරජානන්වහන්ස, නිං නුබවහන්සේ, පුච්ඡතො, විචාරණලද්දවු; තසාපි, ඔහවද; බුද්ධි, වදාලසේක, සොවාපි, හෙතෙමේද; සුඛාන; (එසේදෙ ශනාකරවදුරුණලද) බමීයඅසා; පතීතරුපො, පුසනාසිත්ඇ තිවුයෙය.

6 වාදසීලා, (“මයංසමමාපට්ඨනා අඤ්ඤමිච්ඡාපට්ඨනාති” යනාදිවශයෙන්) වාදකරණඤ්ඤාවඤ්ඤාත්තාවු; යෙකෙව්මෙතිත්ඨො යා යමිකිසිමේ තිත්ඨකකෙනෙත්ඤ්ඤාද්ද; ආජීවිකාවා, යමිකිසි ආජී වකකෙනෙත්ඤ්ඤාද්ද; යදි දුදිත්, නිගණ්ඨාවා. යමිකිසි නිගණ්ඨකෙ නෙත්ඤ්ඤාද්ද; සබ්බො, මෙහි සියල්ලෝ; සිනො, සිටියනුපනු කො ව; වජනනංසිසගාමිංවිය, යන්තාවු සිසුගාමිපුද්ගලයෙත්මෙත්, නං. නුබවහන්සේ, පඤ්ඤාය, පුඤ්ඤවත්, නාතීතරනති’ නොසිත් මවත්

7 වාදසීලා, වාදසීලිවු, යෙකෙව්බ්‍රාහමණ, වඤ්ඤිතාරුකඛාදි යමිකිසිබ්‍රාහමණකෙනෙත්ඤ්ඤාද්ද; වුඛා.වයොවාඛවු; අපි, නැවත; වුඛා, උසස්කුලඤ්ඤාත්තාවු, යෙකෙව්මෙ ව්‍රාහමණසනති, යමිකිසිබ්‍රා

8 අයං හි ධමෙමා නිපුණේ සුඛොව
යො යං තයා භගවා සුප්ප වුතො
තමෙව සබ්බෙ සුසුස මානා
තං නො* වද පුච්ඡිතො බුඛ සෙට්ඨි.

9 සබ්බෙපිමෙ භික්ඛවො සනතිසිනා
උපාසකාවාපි තථෙව සොතුං
සුණන්තු ධම්ම ච්චලෙනා* හු බුඛං
සුභාසිතං වාසවසොච දෙවා.

හමණකෙනෙක්ඤ්ඤාදා, අපි, නැවත, වාදිනොමඤ්ඤාමානා, වාදි
ක්‍රියාහි හඬනුලබන්තාවූ, යෙවඅඤ්ඤා, ඤායත්‍රිය බ්‍රාහ්මණාදී යම්
අනිකුදුකෙනෙක්ඤ්ඤාදා, සබ්බෙ. ඒ සියල්ලෝ, තසි' නුබවහන්
සේකෙරෙහි, අභිබ්ඛාභවන්ති, අභිබ්ඛන්තාහු හෙවත් (නුබව
හන්සේ භාවාදකිරීමිඵණීස) ගැඹුරුප්‍රශ්න ගොතන්තාහු වෙත්.

8 භගවා, භාග්‍යවතුන්වහන්ස, තයා, නුබවහන්සේවිසින්, යො
අයංධමෙමා, (වතු නාංසතිපට්ඨානානං, වතු නාංසමමප්පඛානානා
නං වතුනං ඉච්ඡාදානං පචනං ඉච්ඡාදානං පචනං බලා
නං සත්තනං බොජ්ඣකානං අරියස්ස අට්ඨවිභික්ඛස්ස මග්ග
ස්සාරී" යනාදින්දක්වනලද) යම්මේ සනතිස්බොධි පාඤ්ඤාව
මේසන්දාදා, සබ්බෙ, ඒ සියළුමේස, සුප්පවුතො මනාකොට
දෙශනාකරණලදා, අයංහි, මෙධමේසවනාහි, නිපුණේ, නිපුණ
ය, හෙවත් (සිපුම් අභිඤ්ඤාත්තේස) සුඛොව (ලෝකෝත්තරසුව
ඵලවනහෙයින්) සැපය, තමෙව, ඒ ධම්මෙම, සුසුසමානා, අ
සනුකැමැත්තමිහ, බුඛසෙට්ඨි, සඵලශ්‍රෙණවයන්වහන්ස, තං, හු
බවහන්සේ පුච්ඡිතො, විචාරණලද්දාවූ, නො, අපට, වද, ඒ ධ
මෙමදෙශනාකරවද, ශ්‍රමිතවයි යාඤ්ඤාශ්‍රෙණ.

9 ධම්මංසොතුං, ධම්මඅසත්ව, සනතිසිනා, රැස්වනුන්තාවූ,
සබ්බෙපිමෙභික්ඛවො, සියළුම වේ භික්ඤ්ඤාදා, තථෙව, එසේමඋන්
නාවූ, උපාසකාවාපි, උපාසකවරුද, ච්චලෙන, සඵලරුණෙත්තම
යානන්වහන්සේ විසින්, අනුබුඛං, විශේෂයෙන් අවබෝධකරණ
ලද නවීණධම්මය, වාසවස්ස, දෙදෙව්ලොවට අධිපතිවූ ශක්‍රදෙ,
වෙණුසාගේ, සුභාසිතං, යහපත් වචනය අසන්තාවූ, දෙවාඉට
(දෙදෙව්ලොව) දෙව්ගෝමෙන්, සුණන්තු (කන්ගොමුකොට)සා
දරයෙන් අසත්වා.

* නිංනොතිපි පාඨො.

10 සුණූප් මෙ හිකඩවො සාවයාමි වො
බමමං ධුතං නඤ්ච බරුඵ සබ්බං
ඉරියා පථං පබ්බ ජිතානු ලොමිකං
සෙවෙඵ නං අඤ්ඤි මුනි මා.

11 නාවේ විකාලෙ විචරෙය්‍ය හිකඤ්ච
ගාමඤ්ච පිණ්ඩාය චරෙය්‍ය කාලෙ
අකාලචාරිංහි සජනති සබ්බා
නසමා විකාලෙ නචරන්ති බුද්ධා.

12 රූපාව සද්දාව රසාව ගන්ධා
ඵසසාව යෙ සමම දයනති සනෙතා
ඵනෙසු බමෙමසු විනෙය්‍ය ජඤ්ඤං
කාලෙන සො පච්චෙස පානරුසං.

10 හිකඩවො, මහණෙනි, වො, තොපට, සාවයාමි, අස්වමි, හෙවත් ප්‍රකාශකොට කියමි, මෙ, මාගේබමිය, සුණූප්, අසා දරාගණිවි, සබ්බං, සියල්ලෝ, බමමං ධුතං නච, (කෙලසසන්සිදුවන්නාවූ තෙලෙස්) ධුතාදී ප්‍රතිපත්තිබමිය, බරුඵ, දරව්, හෙවත් (අප්‍රමාදව යහපත්කොට රක්ෂාකරව්) පබ්බ ජිතානු ලොමිකං, ප්‍රවෘජිතයන්ට අනුරූපව; ඉරියාපථං, චතුර්විධරියාපථය හෙවත් (ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය සිභිසෙන් සුක්තව ගොචරයෙහි හැසිරියයුතුයි) තං අඤ්ඤි, තමහට වැඩදක්නාවූ, මුනිමා, පණ්ඩිතතෙම, සෙවෙඵ, සේවනය කරන්නේය.

11 හිකඤ්ච, මහණෙනි, විකාලෙ, නොකල්හි, න විචරෙය්‍ය, නොහැසිරෙන්නේය; ගාමඤ්ච, ගම්වද, කාලෙ, පෙරවරුකාලයෙහි, මෙ, ඉදින්, පිණ්ඩාය චරෙය්‍ය, පිටුපිණිස හැසිරෙන්නේය, අකාලචාරිංහි, නොකල්හි හැසිරෙන්නාවූ සුද්ගලයා, සහාසජනති, රහාදිකෙලස සමූහයො වැලඳගණින්, නසමා, එහෙසින්, විකාලෙ, නොකල්හි; බුද්ධා, ශ්‍රීතබුධ ශ්‍රාවකයො; නචරන්ති, නොහැසිරෙත්.

12 රූපාව, රූපයද; සද්දාව, ශබ්දයද; රසාව, රසයද; ගන්ධාව, සුගන්ධයද; ඵසසාව, ස්වභාවයද; යන. යෙ. යම්පඤ්චකාමයෙක්ද; ද්ද; තෙ, ඵපඤ්චකාමගුණයෝ, සනෙතා, සත්‍යයන්, සමමදයනති, විශෙෂයෙන් මූලාකරන්නාවූය, ඵනෙසු බමෙමසු, මේ පච්චකාමබමියෙහි, ජඤ්ඤං විනෙය්‍ය, ආලයහැර; කාලෙන, පෙරවරුකාලයෙහි, සො, ඒ ශ්‍රීතබුධ ශ්‍රාවකතෙම; පානරුසං, පිටුපිණිස; පච්චෙස ප්‍රච්චෙවන්නේය.

13 පිණිසැව තිකුටු සමයෙන ලඟා
එකො පටිකකමම රහො නිසිදෙ
අඤ්ඤාන විනති නමනො බහිඤා
නිව්ඡාරයෙ සං ගහිතතත භාවො.

14 සවෙපි සො සලලපෙ සාවකෙන
අඤ්ඤාන වා කෙනච් භිකුටුනාවා
ධම්මං පණීතං නමුද, හරෙය්
නපෙසුනං නොපි පරුපවාදං.

15 වාදංභි එකෙ පටිසෙති යනති
න තෙ පසංසාම පරිතත පඤ්ඤ
තතො තතො තෙ පසජනති සඛගා
ඵතතංභි තෙ තඤ්ඤ ගමෙතති දුරෙ.

13 භිකුටු, මහණනෙම, පිණිසැව, පිණිසැවනසද; සමයෙනලඟා, පෙරවරුකාලයෙහිලැබ; එකොපටිකකමම, හුදකලාවනැවති, රහොනිසිදෙ, රහසිගතවහිද; සංගහිතතතභාවො, තිලකුණුමෙ නොනිකිරිම්විශයෙන් ගත්තාලද ආත්මභාවය ඇතිව; අඤ්ඤානවිනති, ආඛකත්විකය සිතමින් ගෙවත් (කෙසා ලොමා නබා යනාදි දෙතිස්කුනපකොට්ඨාසය මෙතෙහිකරමින්) මනො, තමාගේ සිත; බහිඤා, රුපාදි බාහිර අරමුනෙහි; න නිව්ඡාරයෙ, නොවිසුරුවන්නේය.

14 සො, ඒ යොගාවචර භික්ෂුනෙම; සාවකෙනවා, පුතිපනතිය අසනුකුමනිව එලුඹුනාවු ශ්‍රාවකකෙනෙක් සමගගෝ; අඤ්ඤාන කෙනච්වා, අනිකුටු නිජිකාදි කිසිකෙනෙක් සමගගෝ; භිකුටුනාවා, (මේ ශාසනයෙහි පැවිදි) භික්ෂුවක් සමගගෝ; සවෙපිසලලපෙ, ඉදින් කථාකෙරෙද; තං, ඕහව; පණීතංධම්මං, අලෙපව්ඡ කදාදි මානිභඵල පුතිසංඝකතවු උතුම් ධම්ම; හරෙය්, පහලකරන්නේය ගෙවත් කියන්නේය; නපෙසුනං, පෙසුණුන් වචන නොකියන්නේය; අපි, නැවත; නපරුපවාදං, පරහවඋපවාද නොකරන්නේය.

15 වාදංභි, (විග්‍රාහික කථා සංඛත) වාදයවනාහි; එකෙ, සමහරඅයුනකෙනෙක්; පටිසෙතියනති, සෙනමැදව පමුණුවත්; තෙ පරිතතපඤ්ඤ, ඒ ලාමක පුඤ්චනුත් කෙරෙහි, න පසංසාම, පුසංසානොකරමත; කරුණුකිමයත්, තතොතතො, ඒඒ වාද මුඛයෙන්, තෙ, ඔවුන්, සංගා, විවාදමුලිකකෙල සසමුහගෝ, පසජනති, වැලදගණිත්; තෙ, ඔවුන්ගේ, විතතංභි, සිතවනාහි; තඤ්ඤ, තඤ්ඤානෙහි.

16 පිණිං, පිණිං, පිණිං, සයනාසනඤ්ච
ආපඤ්ච සංඝාරි රජුපවාහනං
සුඤ්චාන ධම්මං සුගතෙන දෙසිතං
සංඛාය සෙවෙ වරපඤ්ඤ සාවකො.

17 තසමා හි පිණිං සයනා සනෙ ව
ආපෙව සංඝාරි රජුප වාහනෙ
එතෙසු ධම්මෙසු අනුපලිකො
භික්ඛුයථා පොකාරෙ වාරිඛිඤ.

18 ගහඨඨ වතනං පන වො වදමි
යථා කරො සාවකො සාඛු ගොහි
නභෙ සො ලබ්භා සපරිඤහෙන
එසොභනං යො තෙවලො භික්ඛු ධම්මො.

(යම් සමාධියකට පැමිණියානුද) එයින්, දුරෙහමෙහි, දුරවපමුණු වත් හෙවත් (සමාධිවිතනය විවෘද්ධලික කෙලසයන් කෙරෙහි විසුරුවන්නානුය.)

16 පිණිං, පිණිංපානගද, පිණිං, ආවාසගද, සයනාසනඤ්ච, සෙනසුන්ද, ආපඤ්ච, ගිලානප්‍රත්‍යගද, සංඝාරි, විවරයද, රජුපවාහණං, රජස්ඛෝවනයද, සුගතෙන, යහපත් ගමන් ඇති බුදුරජුන් නත්වහන්සේ විසින්, දෙසිතං, දේශනාකරණලද, ධම්මංසුඤ්චාන, ධම්මයඤ්ච, වරපඤ්ඤසාවකො, උතුම් ප්‍රඥවැනි ශ්‍රාවකතෙම, සංඛාය, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාකොව හෙවත් සලකා; සෙවෙ, සේවනයකරන්නේය හෙවත් (සිව්පස පස්විනා වලදත්තේය.)

17 තසමාහි, එහෙයින්වනාහි, පිණිං, පිණිංපානගෙහිද, සයනාසනෙව, සෙනාසනගෙහිද, ආපෙව, ගිලානප්‍රත්‍යගෙහිද, සංඝාරි රජුපවාහනෙ, සිව් රජස්ඛෝවනයෙහිද, යන එතෙසු ධම්මෙසු, මේ වතුම්බ ප්‍රත්‍යගෙහි, අනුපලිකො, නොඇළනාළු, භික්ඛු, ක්‍ෂීණශ්‍රාවක භික්ඛුතෙම, පොකාරෙ, පොකුරුපනෙහි නොඇළනාළු, වාරිඛිඤයථා, දියබිඤ්ච යම්සේද, එමෙන් (සිව්පස ගෙහි නොඇලෙන්නේය.)

18 යථාකරො, යම් පරිද්දකින් පිළිපදින්නාළු, සාවකො, ග්‍රහස්ථ ශ්‍රාවකතෙම; සාඛුගොහි, යහපත්වෙසිද, එබඳු, ගහඨඨවතනං පන, ගිහිවනවනාහි; වො, නොපව, වදමි, කියමි; යොකෙවලො භික්ඛුධම්මො, යම් සියළු භික්ඛු ධම්මයන් ඇද්ද, සො, ඒ සියළු භික්ඛු ධම්මයතෙම; සපරිඤහෙන, කෙත්වත් ආදී පරිග්‍රහසනිතවීමෙන්; එසොභනං, සංකීකරන්ව හෙවත් පිළිපදින්නට; නභිලබ්භා, නොබලන්නානුය.

19 පාණං නහානෙ නව සාතයෙය්‍ය
නවානු ජක්ඛු භනනං පරෙසං
සබ්බසු භුතෙසු නිධාය දණ්ඩං
යෙ ථාවරං යෙව තසනති ලොකෙ.

20 තතො අදිනනං පරිවඤ්ඤෙය්‍ය
කිංඤ්ඤි ඤචි සාවකො බුජ්ඣමානො
නහාරයෙ භරතං නානුජක්ඛු
සබ්බං අදිනනං පරිවඤ්ඤෙය්‍ය.

21 අබ්‍රහමි වරියං පරිවඤ්ඤෙය්‍ය
අභාර කාසුං ජලිතං ව චික්ඛු
අසමුනුනනොතො පන බ්‍රහමිවරියං
සරසා දුරං නා තිකක මෙය්‍ය.

19 ලොකෙ, මේලෝකයෙහි, යෙථාවර, යම් සථාවර සත්‍යකෙ
තෙක්ඇද්ද; යෙවතසනති, යම් ත්‍රස්ථවත්තාවු සත්‍යකෙතෙක්ඇද්
ද; සබ්බසුභුතෙසු, ඒ සියළුසත්‍යවත්තෙරෙහි; නිධායදණ්ඩං, බ
හා තබනලද්ද දණ්ඩුද්ගරාදිත්ඇතිව, නොහොත් දණ්ඩනයනො
ගැනීමිවයෙත්තබ්‍ය; පාණංනහානෙ, ප්‍රාණීන්නොනසත්තේය;
නවසාතයෙය්‍ය, නොනසවත්තේය; භනනං, නසත්තාවු; පරෙ
සං, අනුත්ව, නානුජක්ඛු, අනුනොදත්තේය, හෙවත් නොකැ
මැතිවත්තේය.

20 තතො, ඉන්පසු; බුජ්ඣමානො සාවකො, දෙස දත්තාවු ශ්‍රා
වකතෙම; ඤචි, ග්‍රාමආරණ්‍යදී යම්කිසිතැනෙක්හි, කිංඤ්ඤි, සචල
වුද; අදිනනං, හිමියන්මිසිත් නුදුන්දෙය; හෙවත් භොරකම; පරිව
ඤ්ඤෙය්‍ය, දුරුකරත්තේය; නහාරයෙ, සොරකම් නොකරවත්
තේය; භරතං, ගත්තාභවද, නානුජක්ඛු, නොඅනුදත්තේය;
සබ්බංඅදිනනං, හිමියන්මිසිත් නුදුන් සියළුදෙය; පරිවඤ්ඤෙය්‍ය,
දුරුකරත්තේය.

21 චික්ඛු, නුවනැත්තාවු පුද්ගලතෙම; ජලිතං, දිලිසෙත්තාවු,
අභාරකාසුංඉව, අභරුවලක්මෙත්සිතා; අබ්‍රහමිවරියං, ලාමකහැ
සිරිම, හෙවත් මෙමුදුනසේවනය; පරිවඤ්ඤෙය්‍ය, දුරුකරත්තේ
ය; බ්‍රහමිවරියංපන, බ්‍රහමිවයභාවවනාහි; අසමුනුනනොතො, රක්තව
නොහැකිවත්තාවු පුද්ගලතෙම, පරසාදුරං, පරසත්‍රිය, නාතිකක
මෙය්‍ය, නොඉක්මවත්තේය, හෙවත් සේවනය නොකරත්තේය.

- 22 සහගතනො වා පරිසගතනො වා
එකසස වෙකො න මුසා භණ්ණෙය්‍ය
න භාණ්ණෙය භණ්ණං නානුප්ඤ්ඤ
සබ්බං අභුතං පරිවජ්ජෙය්‍ය.
- 23 මජ්ඣ්ඤ්ඤ පානං න සමාවරෙය්‍ය
බමමං ඉමං රෙවයෙ යො ගහචෙට්ඨා
න පායෙය පිබ්බං නානුප්ඤ්ඤ
උමමාදනන්තං ඉති නං චිදිධා.
- 24 මද්‍යභි පාපානී කරොනති බාලා
කරොනති වඤ්ඤෙ පි ජනෙ පමනො
එතං අපුඤ්ඤෙ යතනං චිවජ්ජෙය
උමමාදනං මොහනං බාලකන්තං.
- 25 පාණං නභානෙ නවාදී ත්ත මාදිසෙ
මුසා නභාසෙ නව මජ්ඣ පො සියා
අබ්බහම වරියා චිරමෙය්‍ය මෙට්ඨනා
රත්තං නභුඤ්ඤෙය්‍ය චිකාල භොජනං.

22 සහගතනොවා, සභාවකට ගියේහෝ, පරිසගතනොවා, පිරිසක්මැදට ගියේහෝ, එකොවා, තනිවූයේහෝ, එකසසව, එකක් හටද; න මුසාභණ්ණෙය්‍ය, බොරුනොකියන්නේය, න භාසයෙ, නොකියවන්නේය; භණ්ණං, කියන්නාහටද, නානුප්ඤ්ඤ, අනුනොදන්නේය; සබ්බං අභුතං, සියළු අභුතවාදය; පරිවජ්ජෙය්‍ය, දුරුකරන්නේය; ගෙවත් බොරු නොකියන්නේය.

23 යොගහචෙට්ඨා, යම්ග්‍රහස්ථකෙනෙක්තෙම, ඉමංබමමං, මේග්‍රහස්ථබමමය; රෙවයෙ, කැමතිවන්නේද; සො, හෙනෙම; නං, ඒ සුරුපානය, උමමාදනංඉති, උමතුබවට කාරණයයි; චිදිධා, කාරණදෙන; මජ්ඣ්ඤ්ඤආනං, මද්‍යපානයෙහි; න සමාවරෙය්‍ය; නොහැසිරෙන්නේය; න පායෙය, පානයනොකරන්නේය; පිබ්බං, බොත් නාහටද; නානුප්ඤ්ඤ, නොඅනුදන්නේය ගෙවත් කැමතිනොවන්නේය.

24 බාලා, ආඥානෙය්, මද්‍යභි, මත්වීම හේතුකොටගෙණ; පාපානී, පඵ, කරොනති, කරත්, අඤ්ඤෙපිජනෙ, අනිකුදුරනයත්; පමනෙතකරොනති, ප්‍රමාදකරත්, උමමාදනං, උමතුකරන්නාවූ; මොහනං, මුලාකරන්නාවූ; බාලකන්තං, අඥනයත්කැමතිවත් නාවූ; එතං අපුඤ්ඤෙයතනං, මේ අකුශලවාරය; චිවජ්ජෙය, දුරුකරන්නේය.

25 පාණංනභානෙ, ප්‍රාණඤානනොකරන්නේය; අදිනනං, (හිමි

26 මාලා න බාර නවගනව මාවර
මඤ්ච ජමායං ව සයෙථ සන්තෙ
එතංගි අට්ඨඛිතික මහු පොසථං
බුඳ්ඛන දුක්ඛනනගුනා පකාසිතං

27 නතොව පකඛස්ස පවස්සු පොසථං
වාතුඤ්ඨං පඤ්චදසිඤ්ච අට්ඨමිං
පාටිභාරිය පකඛි ඤ්ච පසනමානසො
අට්ඨංචුපෙතං සුසමන්ත රුපං.

යත් විසිත්) නුදුක්චස්සව, නවආදියෙ, නොමගන්තේය, මුසාන
භාසෙ, බොරුනොකීන්තේය; නවමජ්ජපොසියා, මදුපානය
නොකරන්තේය, අබුහමචරියා, ලාමකභෑසිරිමි සඛිකනවු, මෙට්ඨි
නා, මෙමට්ඨන බමිසේවනයෙන්, චිරමෙයා, වලකිත්තේය, ර
තභිං, රුහුයෙහිද; විකාලභොජනං, දහවල්විකාලයෙහිභොජන
ය; න භුජේයා, අනුභවනොකරන්තේය.

26 මාලං න බාරයෙ, (ගෙනු නොගෙනු) මල් නොදරන්තේය;
නවගනවමාවර, සුවදවිලච්චන් නොගල්වන්තේය, මබෙ, (පම
ණුයුත්)ඇඳෙහි (ගෝ); සන්තෙ, කැපඇතිරිලිඅතුරණලද; ජමා
යංව, බිම ගෝ; සයෙථ, සයනයකරන්තේය; (යන) එතං අට්ඨ
ඛිතිකං, මේ අප්වාඛනයවනාහි, දුක්ඛනනගුනා, සංසාර දුක්ඛයා
ගේකෙළවරවතියාවු; බුඳ්ඛන, සචීඤ්චරේනතමයානන්වනන්සේ
විසිත්, පකාසිතං, ප්‍රකාශකරණලද; උපොසථං ආහු, උපොසථ
සීලයයි කිතු (හෙවත් උපොසථසීලය දේශනාකර වදාලසේක.)

27 නතො, එහෙයින්, පකඛස්ස, පසෙසමිනන්වු; හෙවත්(අඩ
මසක්සමිනකොවඇති, වාතුඤ්ඨං, තුදුස්වකද; පච්චදසිං, පස
ලොස්වකද; අට්ඨමිං, අප්වමියද; පාටිභාරියපකඛම, පාටිභාරියප
සෙයද; හෙවත් (වමිනසාතුවආදි ඒඒ කාලවල, නිරන්තරයෙන්
රක්ෂාකවස්සුවු පාටිභාරිය පසෙයද—“පාටිභාරියපකඛඤ්චා”ති එ
න් පන වස්සුපනාසි නායසුරමභාගෙ ආසාලතිමාසො අනෙතාව
සෙසා නයොමාසා කතතිකමාසොති ඉමෙපචමාසාපාටිභාරිය ප
කෙතාතිවුච්චනති—ආසාලති කතතික එගුණමාසා නයොඵවාති)
අට්ඨංචුපෙතං, අප්වාඛනයෙන්සුකනවු; උපොසථං, උපොසථසීල
ය; පසනමානසො, ප්‍රසනවු සිතිත්; සුසමන්තරුපං, අඛණ්ඩ
දි වශයෙන් සමස්ථව, උපවස්සු, වෙසෙව, හෙවත් (උපොසථ
සීලය යහපත්ව රක්ෂාකරවියයි වදාලසේක.)

- 28 නනො ව පානො උපච්ඡන්දා පොසඨො
අනෙතන පාණේනව භික්ඛා සංඝං
පසනා විනොතා අනුමොද මානො
යථා රහං සං විහරෙථ විඤ්ඤා.
- 29 ඛමෙමන මානා පිනරො භරෙය්‍ය
පඤාජයෙ ඛමිච්ඡං සො චණ්ඨිජං.
එතං ගිහි චන්තයං අප්පමනො
සංඝං පභොනාම උපෙහි දෙවොහි.

28 නනොව, ඉන්පසුද; පානො, උදුසන; උපච්ඡන්දා පොසඨො, වසනලද පෙහෙවස් ඇති; විඤ්ඤා, පණිතනම; අනෙතන, ආහරයන්ද; පානෙන, (අපවම්බපාණවතීදියෙන්ද, යථාරහං, ශක්තිවූ පමණින්. පසනාවිනොතා, පුසන්තවූ සිත් ඇතිව, අනුමෝද මානො, නිරන්තරයෙන් සතුටු වනු ලබමින්, භික්ඛා සංඝං, භික්ඛු සංඝයා; සං විහරෙථ, වලදවන්නේය.

29 ඛමෙමන, දුහැමින් ලැබුනාවූ නොගයෙන්, මානා පිනරො, දෙමව්පියන්; භරෙය්‍ය, පොඡ්‍ය කරන්නේය; ඛමිච්ඡං චණ්ඨිජං, බාමිච්ඡි කවෙලුදුම; පඤාජයෙ, යොදවන්නේය; එතං ගිහි චන්තයං පි, මේ ගිහිවතෙහි වනාහි; අප්පමනො, අප්පමාදවූ; සො, ඒ ග්‍රහස්තෙම; සංඝං පභොනාම, නමන් ආලෝකයෙන් අඳුරු වීදහා පවත්නාවූ; දෙවො, දෙවියන්හා (එකීනාවසව;) උපෙහි, පැමිනෙයි—සඵඤ්ඤා රජේන්තමයානත්වහන්සේ විසින් මේ බාමිච්ඡි කසුභ්‍යාගත බමිච්ඡේ ශනාව නිමවා වදාලසේක.

දැන් වි ම සි.

— 000 —

මෙම ධර්මිකසූත්‍රය කුසුගොත් සභියෙහි සූත්‍රනිපාතයට අයත් මුදුරමනොහර ධර්මදෙසනාවකි. හෙදවනාහි ධර්මප්‍රදීපායමානවූ පාග්‍යාවතූත්වගත්සේ විසින් තමන්වගත්සේකර් පෑමින් නාමි දෙන්හා පුත්‍රිපතර්ගෙන් “චාමික” නම්වූ අනාගාමී උපාසකයා අරභයා වදාරණලදුව ඔහු විසින් පිළිගත් බැවින් මෙනම් විය.

මෙය ගිහිපෑවිදී උපාසකයෙහිම උපාසානීතිසිසිස සදහා හිසු වමිය සහ ගිහිවමිය (ගිහිවත)ත් විස්තරකොට පුළුල්ව සිතුවන ලෙසත් වදාරණලද්දක් බැවින්ද. පොතරුගෙන් පාවිච්චාකරණ ස කලසත්පුරුෂ පින්වතුන්ටම මෙහි අනුකූලතාවය අනුලක්සේ හැ ගී ආනාබැවින්ද බෙහෙවින් වර්ණනානොකරමු.

චේතනා ජීව්‍යසූත්‍රයා සමබන්ධ අනුකූලතාවත් පද්‍යා සත්තව ගි බුනාබැවින් අනුකූලතාවට අනුකූල ව යෙදීම.

විභාගිතයට සමනොවූ ඇතම්පද පුරුණ සත්තයෙහි නිබුනහෙ දින් වසේම යෙදීම.

අටුවා සහ සත්ත නිපායක් පරික්‍ෂාකොට ඉඩකරණලද මෙහි අ පගේ පුමාද, දියෙන් අවගිණ්දෙසක් ඇතහොත් එයද ප්‍රාඥයෝ සෝධනයකෙරෙන්නවා.

මහේස්වර්ණ නොමැතිපොතක් ලැබුනොත් නඩුමාගීයේ පුතා ර දඩුසම් පමුණුවනුලැබේ. නැවත නැවතත් අවිදුහැසීමේ අසිති වාසිකම මට්ම නබාගත්තෙමි.

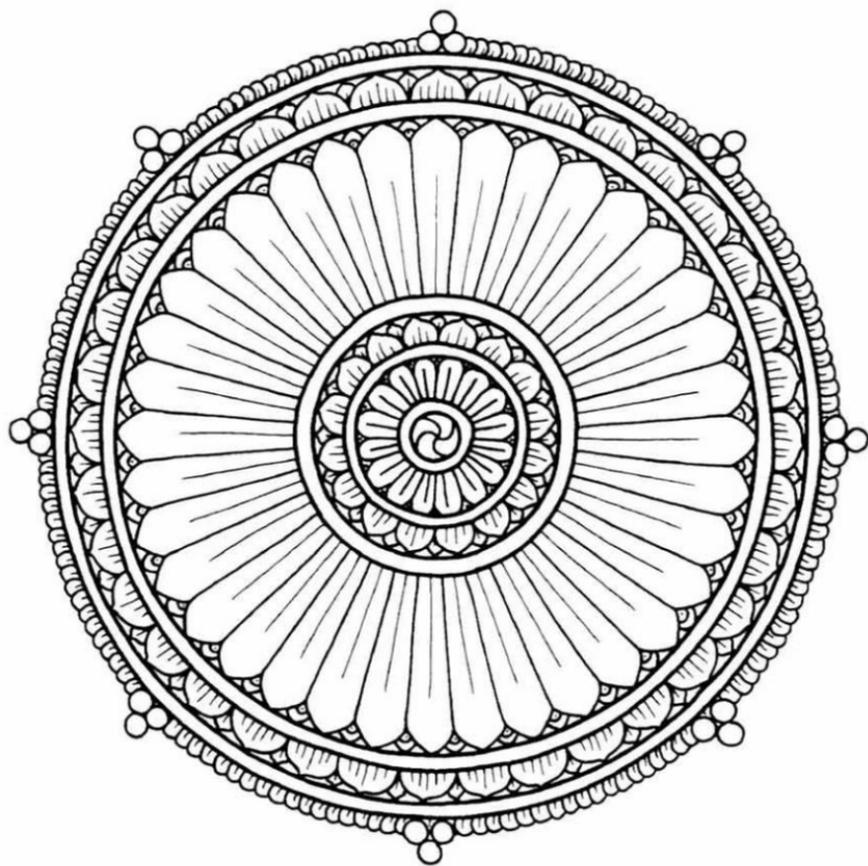
මේවගට,

H. JULIAN FERNANDO.

ශ්‍රී ලිපිපත්‍රය

			අශ්‍රව		ශ්‍රව
6	පිටුව	3	පෙලේ පදුමිනියෝ		පදුමිණියෝ
7	"	16	"	සුරෙසුං	සුරෙසුං
"	"	18	"	සුරෙයා	සුරෙයා
8	"	3	"	පිහරෙන	පිහරෙන
"	"	8	"	ආගනේ	ආගනෝ
"	"	13	"	නිසිකයෙහි	නිසිකරෙහි
"	"	"	"	නිරඡු	නියෙ
"	"	14	"	සබ්බිතා	පබ්බිතා
"	"	23	"	අනාපහෙදෙ	අනාපහෙදෙ
"	"	37	"	සනානභිසබ්බො	සනානභිසබ්බො

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති



නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු